

Har multicolor

pentru vremuri cenușii
III

Acest material nu este un studiu biblic, ci un
ghid pentru studiu biblic.

Grupuri de ucenicie
Biserica Baptistă “Harul”
Titan-București
Decembrie
2016

1 Petru 2:1-3 Să doriți laptele... ca să creșteți

Lepădați

dar

*orice răutate,
orice vicleșug,
orice fel de prefăcătorie,
de pizmă și
de clevetire;*

și,

ca niște prunci născuți de curând,

să doriți laptele

*duhovnicesc și curat,
pentru ca prin el să creșteți
spre mântuire,
dacă ați gustat în adevăr
că bun este Domnul.*

ADEVĂRUL APROFUNDAT și APLICAT **Harul în adâncime și în acțiune (Ezra 7:10; Iacov 1:25)**

Cu ce îi compară Petru pe destinatarii scrisorii lui?

În ce versete din capitolul întâi Petru vorbește despre nașterea spirituală?

Cu ce se hrănesc bebelușii ca să crească?

Cu ce trebuie să se hrănească copiii lui Dumnezeu? Argumentați cu versete biblice.

Care sunt cele două calități ale „laptelui” hrănitor?

Ce înseamnă „să creșteți spre mântuire”?

Ce trebuie să mai facă creștinul pentru a crește în credință în afară de a se hrăni spiritual? (2:1)

Ce efect are mediul curat, respectiv murdar, în creșterea unui copil?

Ce crezi că îți stagnează creșterea spirituală cel mai mult?

Cum te hrănești spiritual?

Petru continuă în acest paragraf, și chiar încheie, tema „nașterii spirituale” în marea familie a lui Dumnezeu, despre care a amintit chiar de la început în 1:3, temă pe care o reia apoi în 1:14, 17, 22, 23. În acest paragraf, Petru accentuează nevoia de creștere spirituală a celor născuți din nou în familia lui Dumnezeu. Această creștere este dovedită practic pe două planuri: **renunțarea la orice atitudini sau obiceiuri care îi rănesc** pe ceilalți frați din marea familie creștină (2:1) și **dorința de a se hrăni curat și sănătos** (2:2).

Expresia **lepădați dar...** continuă practic argumentarea lui Petru din 1:22, întreruptă de intercalarea explicațiilor despre natura eternă a Cuvântului din 1:23-25. Toate păcatele menționate în 2:1 sunt păcate relaționale, care sunt incompatibile cu imperativul „iubiți-vă cu căldură unii pe alții, din toată inima” (1:22). Curățirea inițială a sufletelor (1:22) trebuie să fie urmată de o curățire permanentă în viața copilului născut din nou în familia unui Tată sfânt. Verbul **lepădați** era folosit și pentru a da jos hainele, a te dezbrăca. În sens spiritual, termenul este folosit pentru a ilustra debarasarea de practicile greșite (Romani 13:12; Efeseni 4:22, 25; Coloseni 3:8 ș.a.).

Dragostea creștină autentică implică renunțarea la orice formă de **răutate**. Termenul folosit se referă atât la atitudine, cât și la fapte care îi rănesc pe ceilalți. **Vicleșugul** înseamnă viclenie prin care îi rănești pe alții înșelându-i. **Prefăcător** este nesinceritatea sau ipocrizia, prin care maschezi răul din interior printr-o neprihănire exterioară. Fariseii din vremea Mântuitorului erau campioni și, din păcate, încă au urmași (Matei 23:23-28). **Pizma** sau invidia este alt păcat care afectează relațiile dintre copiii lui Dumnezeu. Invidia este atitudinea opusă mulțumirii pentru binele care li se întâmplă celorlalți. **Clevetirea** sau bârfa sau vorbirea de rău a altui frate de credință este unul dintre păcatele relaționale cu cele mai nefaste efecte în comunitatea copiilor născuți din nou. Orice vorbă care rănește sau intenționează să afecteze negativ imaginea sau reputația cuiva este clevetire. Trebuie să fie lepădată, altfel distruge familia lui Dumnezeu.

Toate aceste păcate îi rănesc pe ceilalți, în timp ce dragostea caută binele celorlalți. Aceste păcate, după cum observă Warren Wiersbe în studiul său, pot fi legate unul de celălalt. Dacă ai răutate în inimă vei încerca să-i înșeli pe frații tăi prin diverse viclenii. Făcând așa, trebuie să maschezi ce este în inimă și devii ipocrit față de ei. Invidia te va determina să-i vorbești de rău și să-i denigrezi pe frații tăi. Toate acestea afectează negativ unitatea familiei lui Dumnezeu, a Bisericii.

Puterea de a renunța la obiceiul de a-i răni pe ceilalți, prin păcate ca cele menționate, stă în dorința de a ne hrăni din bunătatea lui Dumnezeu (2:2-3). Hrana pe care o mănânci zilnic îți determină creșterea spirituală. Atât lepădarea de păcatele amintite, cât și dorința de a ne hrăni continuu din bunătatea gustată deja la nașterea

Prin comparația cu niște **bebeluși abia născuți**, Petru nu vrea să spună neapărat că destinatarii lui sunt imaturi spiritual (această idee se regăsește în alte texte biblice cf. 1 Corinteni 3:1-3; Evrei 5:12-14). Ideea pe care o subliniază Petru este aceea a dorinței și a continuității. Așa cum bebelușii plâng după laptele matern și îl doresc zi de zi, tot așa copiii lui Dumnezeu trebuie să tânjească după hrana spirituală și să se hrănească zi de zi, continuu.

Laptele, în acest context, nu se referă la învățăturile începătoare în contrast cu hrana tare, ca în pasajele menționate deja (1 Corinteni 3:1-3; Evrei 5:12-14), ci la ceva ce dorești cu mare poftă. **Să doriți** este un verb care exprimă o dorință personală foarte intensă (cf. Psalm 42:1; 84:2). Calitatea hranei spirituale exprimată prin adjectivul *curat* se referă la puritate, adică hrana să nu fie alterată sau contaminată cu diverse impurități. Ce este acest **lapte**? Cea mai susținută interpretare este aceea că laptele este Cuvântul lui Dumnezeu (1 Timotei 4:13; 2 Timotei 3:16-17). În contextul apropiat, Petru amintește deja Cuvântul lui Dumnezeu în 1:23-25. Apoi ideea de Cuvânt ca hrană spirituală se regăsește în Deuteronom 8:3; Matei 4:4. Despre puritatea și perfecțiunea Scripturilor citim în Psalmi 12:6; 18:8; 119:96. Cuvântul lui Dumnezeu are viață în el însuși, este viu (Evrei 4:12), ne naște din nou la o viață nouă (2:23) și ne hrănește viața cea nouă (2:2).

din nou sunt condiții necesare creșterii spirituale. Cineva care se complăce în invidie sau bârfă nu poate dori cu adevărat „laptele duhovnicesc și curat”.

Prin dorința de hrănire sănătoasă destinatarii lui Petru cresc spre mântuire, adică spre maturitatea spirituală. Despre creștere citim atât în sens fizic (Luca 1:80; 2:4) cât și spiritual (Efeseni 4:15; Coloseni 1:10; 2 Petru 2:18).

Dacă ați gustat că bun este Domnul sau Fiindcă ați gustat ce bun este Domnul.

Aceasta este o aluzie la Psalmul 34:8 și este o motivație în plus pentru a dori hrana prin care să creștem în maturizarea creștină. **A gusta** înseamnă „a experimenta”, „a cunoaște prin experiență”.

Celegătură este între

bunătatea lui Dumnezeu și dorința de a te hrăni cu Scripturile? Creștinii au aflat despre bunătatea lui Dumnezeu auzind evanghelia predicată și au experimentat nașterea din nou, prin Cuvântul lui Dumnezeu. Aceeași acțiune binefăcătoare de renaștere spirituală și creștere o are Cuvântul ori de câte ori îl citim sau îl ascultăm.

Ce se poate spune despre un copil care nu are poftă de mâncare?

Ce se poate spune despre un copil al lui Dumnezeu care nu are dorință de a se hrăni spiritual?

Prin ce modalități te poți hrăni din Cuvântul lui Dumnezeu?

Urmezi un plan de citire organizată a Bibliei? De ce?

Studiezi săptămânal un pasaj biblic? Cum? De ce?

Citești ghidul de studiu și completezi întrebările în scris la grupul de ucenicie? De ce?

Cum poți distinge „laptele” curat de cel infestat?

Ce te atrage mai mult: o predică tematică cu multe ilustrații sau o predică ce explică textul biblic în profunzime? De ce?

Care din păcatele menționate de Petru în acest pasaj se regăsesc în viața ta?

Cum afectează aceste păcate viața spirituală și relațională a bisericii locale?

Cum pot fi stârpite?

---

1 Petru 2:4-8 Sunteți zidiți ca să fiți...

Apropiați-vă de El,

piatra vie,

lepădată de oameni,

dar aleasă și scumpă înaintea lui Dumnezeu.

Și voi,

ca niște pietre vii,

sunteți zidiți

ca să fiți o casă duhovnicească,

o preoție sfântă,

și să aduceți jertfe duhovnicești,

plăcute lui Dumnezeu,

prin Isus Hristos.

Căci este scris în Scriptură:

„Iată că pun în Sion o piatră din capul unghiului,

aleasă, scumpă;

și cine se încrede în El, nu va fi dat de rușine.”

ADEVĂRUL APROFUNDAT ȘI APLICAT

Harul în adâncime și în acțiune (Ezra 7:10; Iacov 1:25)

Cum este numit Domnul Hristos de Petru? (2:4)

Ce înseamnă numele lui Petru? (cf. Ioan 1:42; Matei 16:18)

Ce înseamnă „piatra vie”? (Compară cu „nădejde vie”, „apă vie” etc.)

De ce crezi că oamenii au aruncat ce era ales și scump înaintea lui Dumnezeu?

Cum sunt numiți destinatarii lui Petru? (2:5)

Ce înseamnă că toți creștinii formează o „casă duhovnicească”?

Ce înseamnă că suntem „o preoție sfântă”?

Cum pot fi creștinii în același timp și pietrele templului duhovnicesc, și preoți?

Ce fel de jertfe aduc creștinii?

Ce se întâmplă cu cine se încrede în „piatra unghiulară”?

Ce înseamnă să ne încredem în Hristos ca „piatră din capul unghiului, aleasă și scumpă înaintea lui Dumnezeu”, dar lepădată de oameni?

Noi, ucenicii lui Isus, suntem frați născuți prin **același Cuvânt** al evangheliei în **aceeași familie**, trebuie să exprimăm **aceeași dragoste** cu căldură din toată inima și ne hrănim cu **același lapte duhovnicesc și curat**. Începând cu versetul patru, Petru începe o nouă secțiune (2:4-10), în care folosește o nouă imagine din Vechiul Testament, pentru a ilustra o realitate spirituală din Noul Testament. Noi toți suntem zidiți în **aceeași casă duhovnicească**. Această imagine amintește de construirea templului, de preoții de la templu și de jertfele aduse acolo. Petru demonstrează că ucenicii lui Isus Mesia moștenesc prerogativele poporului ales, după ce acest popor L-a respins pe Mesia.

„**Apropiați-vă de El...**” este un ecou al pasajelor din Vechiul Testament în care poporul se apropia de Muntele Sinai, ca să le vorbească Dumnezeu (Levitic 9:5; Deuteronom 4:11) sau de cortul întâlnirii, ca să aducă jertfe (Exod 16:9; Levitic 9:7-8 etc.). Acest îndemn este foarte des folosit în Epistola către evrei ca o chemare la apropierea de Dumnezeu în închinare (Evrei 4:16; 7:25; 10:1, 22; 11:6).

În contextul acesta, chemarea lui Petru subliniază marele privilegiu pe care îl au creștinii - să se apropie în închinare nu doar de un munte sau de templu, ci de Însuși Dumnezeu, pentru că în Hristos „locuiește trupește toată plinătatea Dumnezeirii” (Coloseni 2:9). Acest privilegiu îl aveau în Israel doar preoții.

Mai mult decât privilegiul apropierii de Hristos, Petru subliniază rezultatul în 2:5, respectiv „**sunteți zidiți** ca să fiți o casă duhovnicească”. Ținând cont de timpurile verbale folosite de Petru, ideea transmisă în v. 4-5 este următoarea: *Pe măsură ce vă apropiați de Hristos, fie inițial prin credința mântuitoare, fie ulterior prin închinare și rugăciune, voi înșivă sunteți zidiți într-un edificiu spiritual*. Sensul verbului „a zidi” are un aspect prezent continuu, care indică un proces în derulare: sunteți zidiți și continuați să fiți zidiți.

Biserica este în continuă zidire, creștere (Fapte 9:31). Zidirea sau integrarea noastră în edificiul spiritual al Bisericii a început odată cu nașterea din nou, dar nu s-a terminat, ci continuă (1 Corinteni 14:4). Cu cât mă apropii mai mult de Hristos prin Cuvânt, prin închinare și ascultare, cu atât crește integrarea mea în Biserica lui Hristos.

Petru îl numește pe Hristos „**piatra vie** lepădată de zidari”, preluând, de asemenea, o imagine din Vechiul Testament, respectiv Psalmul 118:22. Însuși Mântuitorul Isus și-o atribuie în Săptămâna mare (Matei 21:42; Marcu 12:10) și mai este folosită de Petru înaintea Sinedriului (Fapte 4:11). În acest pasaj din epistola sa (2:4-10), Petru citează **trei profetii** despre „piatra” lui Dumnezeu și le atribuie lui Hristos (Isaia 28:16 citat în v. 6; Psalmul 118:22 citat în v. 7; Isaia 8:14 citat în v. 8).

Această selectare a profețiilor despre „piatră” poate avea o legătură și cu schimbarea numelui lui Simon în *Petru* și cu profeția despre Biserică făcută în urma declarației lui Petru (cf. Ioan 1:42; Matei 16:18). Faptul că Petru Îl numește pe Hristos „piatra **vie**” și pe creștini „pietre **vii**” subliniază încă o dată superioritatea creștinismului față de iudaism; dacă templul evreilor era zidit din pietre moarte, templul lui Hristos este zidit din pietre vii, având ca temelie și piatră unghiulară **învierea lui Hristos** din morți.

Hristos, piatra vie, este **aleasă** de Dumnezeu și **scumpă** sau prețioasă în ochii Lui. Termenul *aleasă* rezonază cu ceea ce spune Petru despre creștini în 1:1, și anume că sunt *aleși*. Contrastul dintre valoarea inestimabilă a lui Hristos în ochii lui Dumnezeu și lepădarea Lui de către oameni ca ceva fără de nicio valoare îi provoacă pe creștini să decidă de partea cui vor să fie. Cine este Hristos pentru tine: o piatră *prețioasă* extrem de *scumpă* sau o piatră de lepădat?

Petru extinde metafora „pietrei” numindu-i și pe ucenicii lui Isus „**niște pietre vii**”. Petru arată că, după cum Hristos este piatra vie, aleasă și scumpă în ochii lui Dumnezeu, tot așa și creștinii, cei umili și nebăgați în seamă de oameni, chiar lepădați, ei sunt aleși de Dumnezeu să fie pietre vii în cel mai mare edificiu spiritual, care este Biserica lui Hristos. „**Și voi**, ca niște pietre vii” îi pune pe ucenicii lui Hristos alături de El. Hristos este piatra vie unghiulară a Bisericii, iar voi sunteți celelalte pietre vii din care se zidește Biserica. Hristos este ales și scump înaintea lui Dumnezeu, și voi sunteți aleși și scumpi în ochii Lui. Hristos a fost lepădat de oameni, dar înălțat de Tatăl; și voi veți fi lepădați de oameni pe pământ, dar înălțați de Tatăl ceresc.

Idea Bisericii ca un templu construit din pietre vii apare și la Pavel și la autorul Epistolei către evrei și chiar la Isus (Matei 16:18; Efeseni 2:19-22; 1 Corinteni 3:10-15; Evrei 3:2-6). Tot limbajul metaforic al lui Petru din această secțiune (2:4-10) îndreaptă cititorii spre ideea de templu, preoți, jertfe, apropiere de Dumnezeu. Dar cum ne putem imagina pe noi înșine deopotrivă și pietre vii ale casei spirituale și preoți care slujesc în acest templu (și chiar jertfe, dacă ar fi să corelăm cu Romani 12:1)? **Templul spiritual**, Biserica, nu trebuie

imaginat ca templul de la Ierusalim, ca o clădire rectangulară, cu pereți exteriori, mobilier și slujitori în interior, împodobit cu aur și alte pietre prețioase etc. Biserica este o „construcție” neregulată, neterminată încă, formată din „pietre” însuflețite de prezența Duhului Sfânt, care se închină adevăratului Dumnezeu și-L slujesc aducându-I glorie și contribuind la creșterea Bisericii. Creștinii formează noul templu al lui Dumnezeu sub influența și puterea Duhului Sfânt. De aceea „casa” este *duhovnicească* și „jertfele” sunt *duhovnicești*. Aceasta este încurajarea lui Petru aici: pe măsură ce vă apropiați de Dumnezeu prin laudă, închinare, rugăciune, voi sunteți în mod continuu zidiți în templul spiritual al lui Dumnezeu, care este în continuă expansiune și în care locuiește Dumnezeu tot mai deplin.

Petru îi numește pe creștini și „o **preoție sfântă**”. Ei trebuie să aducă „jertfe duhovnicești, plăcute lui Dumnezeu, prin Isus Mesia”. Preoția nu mai este doar privilegiul unei elite. Toți creștinii au privilegiul, dar și responsabilitatea de fi preoți ai Dumnezeului Preaînalt, de a se apropia de scaunul harului și de a sluji prin Isus Hristos. Ideea va fi reluată de Petru în 2:9-10.

Căci este scris în Scriptură... Petru susține ceea ce a afirmat în 2:4-5 prin citarea Scripturilor evreiești, respectiv Isaia 28:16. Cuvântul *Scriptură* apare de 51 de ori în Noul Testament și **de fiecare dată** este citat un pasaj din scrierile canonice ale Vechiului Testament și **niciodată** nu este citată vreo carte apocrifă evreiască.

Pavel citează și el același pasaj în Romani 9:33, contextul fiind similar. *Cine se încrede în El*, adică în Hristos, piatra vie, *nu va rămâne rușinat*. Aceasta era o mare încurajare pentru destinatarii lui Petru, care se clătinau în credința lor că Isus este Mesia cel promis.

De ce L-au lepădat evreii pe Isus?

De ce se leapădă azi oamenii de Isus Hristos?

Cum poți arăta că tu Îl prețuiești pe Isus și nu te lepezi de El?

Cum te apropii de Dumnezeu și de ce?

Care este contribuția ta la creșterea Bisericii lui Hristos din care faci parte?

Care este diferența dintre o grămadă de cărămizi și o clădire din cărămizi?

Cum pot fi legați creștinii între ei, ca să formeze o casă?

Ce presupune slujba ta de preot pentru familie, biserică, societate?

Ce jertfe duhovnicești trebuie să aducem ca preoți ai lui Hristos?

Romani 12:1

Filipeni 4:18

Evrei 13:15

Evrei 13:16

---

1 Petru 2:7-8 Pentru cei necredincioși...

O piatră de poticnire

Cinstea aceasta este dar

pentru voi care ați crezut!

Dar

pentru cei necredincioși,

„piatra, pe care au lepădat-o zidarii, a ajuns să fie pusă în capul unghiului”;

și

„o piatră de poticnire, și o stâncă de cădere”.

Ei se lovesc de ea,

*pentru că **n-au crezut Cuvântul,***

și la aceasta sunt rânduți.

ADEVĂRUL APROFUNDAT și APLICAT

Harul în adâncime și în acțiune (Ezra 7:10; Iacov 1:25)

Care este „cinstea aceasta” la care se referă Petru?

Cine are parte de ea?

Ce se întâmplă cu cei care nu au crezut?

Cum se poticnesc necredincioșii de Hristos?

De ce se lovesc și nu se mântuiesc, atunci când se întâlnesc cu Hristos?

Petru întrerupe șirul argumentării pentru a intercala o paranteză despre cei necredincioși, care L-au lepădat pe Hristos ca piatră unghiulară. Discuția despre cei credincioși ca preoți în templul spiritual al lui Hristos va fi reluată la versetul nouă. Este evident contrastul în aceste două versete (2:6-7) între „voi care ați crezut” și „cei necredincioși”. Petru îi împarte pe oameni în două categorii în raport cu „piatra din capul unghiului aleasă, scumpă” (2:6). Destinatarii scrisorii lui, creștini evrei și neevrei, sunt numiți „voi, care ați crezut”. Mai există o altă categorie pusă în contrast: „dar pentru cei necredincioși”. Credința la care se referă Petru aici în context este credința în Isus ca Mesia, „piatra din capul unghiului”. Cei care cred că Isus este piatra vie, aleasă și scumpă, rânduită de Dumnezeu ca piatră unghiulară în edificiul Bisericii devin ei înșiși pietre vii în acest edificiu al mântuirii.

„Cinstea aceasta”, din traducerea Cornilescu, se poate referi atât la o cinste atribuită credincioșilor, cât și la cinstea pe care credincioșii o atribuie „pietrei din capul unghiului”. În original este folosit același termen ca în 2:5 tradus cu „scumpă”. **Pentru voi care credeți** în Isus ca Mesia, spune Petru, această piatră este scumpă, prețioasă și voi o cinstiți ca atare și nu veți fi lăsați de rușine.

Ce se întâmplă însă cu cei care nu cred în Isus ca Mesia și se leapădă de El, precum zidarii templului care nu vedeau rostul acelei pietre unghiulare și au aruncat-o alături. **„Dar pentru cei necredincioși”**... Cine sunt necredincioșii care L-au respins pe Isus ca Mesia? În Matei 21:41-44, Mântuitorul citează aceleași pasaje din Psalmul 118:22 și Isaia 28:16. Din acest context reiese clar că Isus vorbește împotriva evreilor care și-au ratat mandatul de popor ales și chiar le spune că „împărăția va fi luată de la ei și dată altora”. Pentru evreii care L-au respins pe Isus ca Mesia, El devine „o piatră de poticnire” și „o stâncă de care se izbesc” și cad. Contextul în care este citat Isaia în legătură cu „piatra din capul unghiului” și „piatra de poticnire” este contextul evreiesc în care se clarifică relația dintre Israel și Biserică în planul suveran de răscumpărare (la Isus în Matei 21:41-44, la Pavel în Romani 9:33 și la Petru în 1 Petru 2:7-8).

Verbul *tithemi*, tradus prin „**au fost/sunt rânduți**” apare de o sută de ori în Noul Testament și înseamnă: „a așeza”, „a pune”(Luca 6:48; 1 Corinteni 3:10 etc.); „a se pleca”(Marcu 15:19; Fapte 9:40 etc.); „a așeza pe masă”, „a servi”(Ioan 2:10); „a stabili”, „a hotărî”, „a rându” (Fapte 20:28). Același verb este folosit în 2:6, când Dumnezeu spune: „Iată **pun (rânduiesc)** în Sion o piatră din capul unghiului...”. Dumnezeu care L-a rându pe Isus să fie Mesia, tot El a stabilit și care este rolul poporului Israel în planul de mântuire. În planul suveran și în preștiința Sa, Dumnezeu știa că Israelul Îl va respinge pe Mesia. Totuși El i-a rându în istorie, ca să îplinească planul Său suveran de mântuire.

Așadar, nu avem suficiente argumente biblice să interpretăm acest pasaj în sensul că Dumnezeu îi rânduiește în mod nominal pe unii oameni la credință și pe alții la necredință. Însă este foarte clar în Scriptură că Dumnezeu a hotărât locul Israelului în planul de răscumpărare și că El stabilește legi

spirituale care împart oamenii în două categorii: cei ce ascultă și cei ce nu ascultă... Există o lege spirituală stabilită, „rându” de Dumnezeu: Cine nu ascultă de Cuvântul evangheliei se împietrește și se poticnește de piatra unghiulară.

În acest context trebuie înțeleasă afirmația lui Petru din 2:8b. *Ei se lovesc de ea pentru că n-au crezut Cuvântul și l-a aceasta sunt rânduți*. Cine sunt ei? Din context reiese că evreii care nu au crezut în Isus ca

Expresia „**n-au crezut Cuvântul**” din 2:8 se traduce mai exact prin „n-au ascultat Cuvântul”, „s-au împotrivit, s-au răzvrătit împotriva Cuvântului”. Această descriere se potrivește cel mai bine iudeilor care L-au respins pe Isus ca Mesia.

Mesia. Ei au lepădat piatra aleasă de Dumnezeu și scumpă, iar acum se poticnesc de fiecare dată când se predică Cuvântul, vestea bună a morții și învierii lui Isus Mesia. Destinatarii lui Petru erau clătinați în credința lor de evreii care Îl contestau pe Isus ca Mesia. Petru le scrie ca să le adeverească faptul că adevăratul har al lui Dumnezeu este harul de care s-au alipit ei, adică harul Domnului Isus Hristos (1 Petru 5:12). Petru scrie aceste rânduri, ca să îi mângâie pe creștinii persecutați.

Nu vă mirați că ei, evreii, se poticnesc încă de Isus, pentru că aceasta se întâmplă conform planului suveran al lui Dumnezeu, „**la aceasta sunt rânduiți**”. Corelând cu Romani 9-11 înțelegem că „alunecarea lor”, „orbirea lor” și „împietrirea lor” este parte a planului divin până „va intra numărul deplin al neamurilor” (Romani 11:25). Dumnezeu a prezis prin Isaia (8:14) că așa se va întâmpla și chiar a planificat ca așa să se întâmple. Modul în care Petru continuă explicația în 2:9 spunând că *voi însă sunteți o seminție aleasă, o preoție împărătească, un neam sfânt, un popor, pe care Dumnezeu și l-a câștigat ca să fie al Lui...* susține această interpretare.

Este un adevăr greu de digerat, că Dumnezeu a rânduit poporul Israel la orbire, necredință, împotrivire față de Isus, ca să putem fi primiți și noi, celelalte neamuri. Wayne Grudem face o observație importantă studiind acest text al lui Petru. El observă că textul lasă deschisă posibilitatea pocăinței și a credinței mântuitoare pentru „necredincioșii” despre care vorbește Petru. Trei verbe-cheie sunt la timpul prezent: „dar pentru cei care *nu cred (în prezent)*... care *se lovesc (în prezent)* pentru că *nu ascultă Cuvântul (în prezent)*”. Textul nu ne permite să afirmăm că această condamnare a celor care nu cred **acum**, în momentul prezent, este deja pecetluită pentru eternitate. Nici nu putem afirma că toți cei care nu cred în prezent vor ajunge cândva să creadă în Isus. Textul ne spune că necredința, neascultarea și răzvrătirea lor prezentă a fost rânduită de Dumnezeu, dar nu înseamnă că vor continua toată viața în necredință. Petru afirmă în 2:12; 3:1; 2 Petru 3:9 că unii care nu ascultă acum Cuvântul vor fi totuși cercetați în viitor și vor fi câștigați la credință, mântuiți.

Ce putem face practic pentru cei care nu vor să creadă în Isus ca Mântuitor și Domn?

Faceți o listă de persoane pentru care să vă rugați în anul 2017 cerând mântuirea lor.

---

1 Petru 2:9-10 Voi sunteți... ca să vestiți...

Voi însă sunteți

*o seminție aleasă,
o preoție împărătească,
un neam sfânt,
un popor,*

*pe care Dumnezeu Și l-a câștigat
ca să fie al Lui,
ca să vestiți*

*puterile minunate
ale Celui ce v-a chemat din întuneric
la lumina Sa minunată;*

pe voi,

*care odinioară nu erați un popor,
dar acum sunteți poporul lui Dumnezeu;*

*pe voi, care nu căpătaserăți îndurare,
dar acum ați căpătat îndurare.*

ADEVĂRUL APROFUNDAT și APLICAT
Harul în adâncime și în acțiune (Ezra 7:10; Iacov 1:25)

Ce privilegii au creștinii, destinatarii lui Petru?

Cine avea înainte de Hristos aceste privilegii?

De ce au pierdut israeliții aceste privilegii?

Cine este acum poporul lui Dumnezeu?

Cum și l-a câștigat Dumnezeu?

Care este misiunea principală a poporului lui Dumnezeu?

Povestește grupului cum te-a chemat Dumnezeu din întuneric la lumina Sa minunată.

Cui aplică Petru profeția din Osea 1:9-10?

Cum ar fi trebuit să se simtă destinatarii lui Petru conștientizați de atâtea privilegii pe care le au?

Cum îi ajută asta în timpul persecuțiilor?

După paranteza pe care a făcut-o în legătură cu cei care se împotrivesc Cuvântului, Petru se întoarce acum la binecuvântările de care au parte destinatarii săi.

Ei sunt, de asemenea, și o **preoție împărătească** și un **popor sfânt**. Aceste calități sunt atribuite poporului Israel în Exod 19:6, dacă vor rămâne credincioși

Voi însă, în contrast cu cei care nu ascultă de evanghelie, voi sunteți o **seminție aleasă**. Cuvântul **aleasă** face trimitere directă la poporul ales al lui Dumnezeu din Vechiul Testament și la toate privilegiile care derivă din acest statut. Petru i-a numit **aleși** pe destinatarii săi încă din primul verset de salut (1:1), iar pe Hristos îl numește piatra **aleasă** (2:4, 6). Dumnezeu are acum o altă seminție aleasă, care nu coboară biologic din Avraam, ci din Hristos, pe baza credinței în El (2:6-7). Comparați cu Isaia 43:20-21.

legământului. Acest nou popor al lui Dumnezeu nu are granițe geografice, ci este format din toți cei ce se supun lui Hristos, Regele regiilor. Acest nou popor îi aparține lui Dumnezeu și trebuie să împlinească misiunea încredințată.

Proclamarea minunilor lui Dumnezeu era și misiunea poporului Israel (Isaia 43:21). Dacă în Isaia 43 era vorba de izbăvirea din Babilon, de iertare și repatriere, noul popor al lui Dumnezeu vestește minunea răscumpărării spirituale din întuneric la

Termenul folosit de Petru pentru **să vestiți** nu mai este folosit în altă parte în Noul Testament, dar se regăsește în traducerea grecească a Psalmilor 9:14; 71:15; 73:28 etc. Dumnezeu nu ne-a răscumpărat ca să stăm tăcuți sau să ne mândrim cu asta, ci ca să vestim în gura mare ce a făcut Domnul pentru noi.

lumină (cf. 2 Corinteni 4:6; Efeseni 5:8). Poporul răscumpărat trebuie să proclame minunile experimentate. Dumnezeu nu ne-a răscumpărat doar pentru noi înșine, ci și să contribuim la răscumpărarea altora prin vestirea minunilor divine trăite.

Petru susține afirmațiile de mai sus citând din Osea 1:6, 9; 2:1, 23. Contrastul dintre atunci și acum, trecut și prezent, este izbitor. Nu erați un popor, ci doar păcătoși condamnați, dar acum sunteți un popor și nu orice popor, ci **poporul lui Dumnezeu**. Voi erați sub pedeapsă fără nicio milă, dar acum vă bucurați de harul Domnului Isus, de iertare, **de îndurare, pe care nu o meritați**, ci este doar grație divină.

În această secțiune (2:4-10), Petru prezintă toate binecuvântările promise poporului Israel și care au fost revărsate din plin peste Biserica Noului Legământ. Locul prezenței lui Dumnezeu nu mai este templul de la Ierusalim, ci creștinii sunt acum „templul” lui Dumnezeu (2:5). Preoții investiți să aducă jertfe acceptate de Dumnezeu nu mai sunt urmașii lui Aron, ci urmașii lui Hristos au acum acces la tronul lui Dumnezeu (2:4-5, 9). Nașterea binecuvântată nu mai este acum poporul Israel, ci creștinii, evrei și neevrei, formează acum poporul sfânt al Domnului (2:9). Îndurarea lui Dumnezeu nu mai este acum doar peste Israel, ci peste toți cei care au intrat în Biserica lui Hristos prin har și prin credință (2:9, 10).

Israelul, care a lepădat piatra vie din capul unghiului, a fost lepădat de Dumnezeu din starea privilegiată pe care o avea.

Care sunt minunile pe care le-ai experimentat de când ai fost născut din nou?

Unde, cui și cum mărturisești despre ele?

De ce trebuie să vestim „puterile minunate” ale lui Dumnezeu?

De ce suntem adesea tăcuți în loc să proclamăm minunile lui Dumnezeu?

De când faci parte din poporul lui Dumnezeu, ce îți sunt mai clare: privilegiile sau responsabilitățile? De ce?

Cum se manifestă îndurarea lui Dumnezeu în viața ta?

Cu manifesti tu îndurarea față de cei din jur?

---

1 Petru 2:11-12 Vă sfătuiesc să vă feriți... să aveți o purtare bună...

*Preaiubiților,
vă sfătuiesc
ca pe niște străini și călători,
să vă feriți de poftele firii pământești
care se războiesc cu sufletul.
Să aveți o purtare bună în mijlocul Neamurilor,
pentru ca în ceea ce vă vorbesc de rău
ca pe niște făcători de rele,
prin faptele voastre bune,
pe care le văd,
să slăvească pe Dumnezeu
în ziua cercetării.*

ADEVĂRUL APROFUNDAT și APLICAT **Harul în adâncime și în acțiune (Ezra 7:10; Iacov 1:25)**

Cum îi numește Petru pe destinatarii săi?

De cine erau iubiți?

Unde a mai amintit Petru de statutul creștinilor menționat și aici?

Care sunt cele două sfaturi pe care le dă Petru destinatarilor săi?

Între cine și cine se poartă războiul spiritual?

De ce trebuie să aibă creștinii o purtare bună în mijlocul necredincioșilor?

Când este ziua cercetării?

Cum te-a cercetat Dumnezeu pe tine când te-ai întors la El?

Ce părere aveai despre pocăiți înainte de a te pocăi? De ce?

Care sunt prejudecățile oamenilor despre pocăiți?

Cum putem combate lucrurile neadevărate care se spun despre noi?

Pe cine trebuie să slăvească oamenii? De ce?

De la 2:11 începe a doua parte a epistolei lui Petru. Dacă prima parte a fost mai mult teologică și pe alocuri aplicativă, a doua parte este mult mai practică și doar pe alocuri sunt menționate aspecte teologice. Dacă prima parte conține îndemnuri la sfințenie, dragoste și încredere în Dumnezeu în nădejdea mântuirii, a doua parte conține sfaturi foarte specifice arătând cum trebuie să practice creștinii sfințenia și încrederea în Dumnezeu în situații concrete de viață cotidiană.

Apelativul **preaiubiților** dovedește atitudinea frățescă și nu de superioritate cu care scrie Petru. Deși scrie cu autoritatea de apostol, Petru nu uită că le scrie fraților și surorilor lui.

Vă sfătuiesc, zice Petru... sensul este mult mai puternic în original: *vă recomand insistent, vă îndemn cu toată tăria.*

Petru reamintește statutul creștinilor de **străini și călători**, cu care a început epistola. Le reamintește că sunt rezidenți pentru o vreme pe pământ și călători spre patria cerească. Termenul folosit pentru **străini** se poate traduce prin „cineva care locuiește într-un loc care nu este adevărata lui casă” (cf. Fapte 7:6; Efeseni 2:19).

Partea imaterială din noi luptă cu dorințele materiei, ale cărnii. Chiar dacă unele par inofensive, aceste poftes păcătoase slăbesc sufletul. Dacă nu vezi pierderile spirituale, asta dovedește un nivel duhovnicesc foarte scăzut.

Pentru că sunt străini pe pământ și călători spre cer, ei trebuie **să se ferească** de poftesle firii pământești. Această acțiune este prezentă, continuă și presupune să nu te complaci în dorințe păcătoase. Asta înseamnă că bătălia cu dorințele carnale, interioare, păcătoase poate fi câștigată dacă în loc să le hrănim, le vom respinge. Aceste dorințe păcătoase se luptă, se războiesc, ne atacă precum un soldat înarmat. Răspunsul trebuie să fie pe măsură: război (cf. 1 Corinteni 9:7; 2 Timotei 2:4; Iacov 4:1). Verbul este la prezent, ceea ce înseamnă că lupta este prezentă în mod continuu în **sufletul** nostru.

Lupta creștină nu este doar interioară,

ci și exterioară. Creștinul trebuie să aibă o **purtare bună** în mijlocul oamenilor. Asta înseamnă că trebuie să am grijă la modelul de viață, la tiparul după care îmi croiesc viața. Perseverența creștinului într-o purtare bună, în ciuda calomniilor și acuzațiilor false, poate conduce la convertirea necredincioșilor.

Există o **zi a cercetării** pentru fiecare necredincios. Termenul înseamnă literal o **zi a vizitării**. Sensul vizitării poate fi atât pozitiv, pentru răsplătire, cât și negativ, pentru pedeapsă.

Corelat cu ce spune Petru în 3:1, se poate înțelege că Petru consideră purtarea creștină o cale de evanghelizare eficientă, atât în familie, cât și în societate. Necredincioșii văd comportamentul creștinului și Îl glorifică pe Dumnezeu pe care nu-L văd, dar care poate face asemenea schimbări.

Versetele 11-12 constituie un prolog sau o introducere pentru această a doua secțiune practică a epistolei. Creștinii care trăiesc în mijlocul unei societăți necredincioase trebuie să evite dorințele interioare păcătoase și să mențină un mod de viață exemplar, astfel încât necredincioșii să fie cercetați și mântuiți. Puritatea vieții personale, integritatea caracterului și un mod creștin de raportare la societate este și azi un mijloc eficient de evanghelizare.

Cum poți să te ferești de poftele firii pământești?

Cum poți lupta cu poftele firii pământești?

Ce efect au armele spirituale împotriva dorințelor carnale?

Pe ce căi atacă sufletul aceste dorințe păcătoase?

Cum se poartă un război pentru a câștiga?

Cum a răspuns Isus ispitirii prin dorințe firești?

Cum poți folosi Cuvântul scris ca o sabie în acest război?

Scrie mai jos câte un pasaj biblic adecvat pentru lupta cu fiecare dorință păcătoasă:

Iubirea de bani/lăcomia

Pofta ochilor

Lăudăroșia

Egoismul

Curvia

Beția

Cearța

Mânia

Invidia

Lenevia

Îmbuibarea

Ce trebuie să faci când ești vorbit de rău pe nedrept?

Răspunde cu o faptă bună la fiecare vorbă sau faptă rea săptămâna aceasta.

Discutați despre cele mai eficiente modalități de evanghelizare astăzi.
